
Bemærkninger fra sparekassen til redegørelsen

Finanstilsynet har i april/maj 2018 gennemført en ordinær undersøgelse af sparekassen.

Sparekassen har modtaget enkelte påbud som vil blive implementeret.

De under gennemgangen konstaterede værdireguleringer/nedskrivninger betragtes af sparekassen, som en del af den normale drift. Som det fremgår af redegørelsen, var en stor del heraf selv identificeret af sparekassen og i øvrigt bogført ved aflægelse af Q1 2018 regnskabet.

Som det fremgår af redegørelsen har sparekassen stor tilgang af nye kunder, hvilket har indgået i undersøgelsen. 33% af de nye kunder er med tilsynsboniteten 2a (det der angives i redegørelsen, som kunder med normal bonitet. 67% af de nye kunder er med tilsynsboniteten 2b (det der angives som kunder med visse svaghedstegn). Den officielle definition på en 2b kunde er: *Kunder, som ikke opfylder kriterierne for 2a, men som på den anden side ikke har væsentlige svaghedstegn.* Denne kundebonitet indgår som en del af sparekassens forretningsmodel, da vi generelt anser det som fornuftige og interessante kunder.

Det bemærkes i redegørelsen, at sparekassens kernekapital pr. 31.12.2017 er lav sammenlignet med andre. Kapitalstrukturen er efterfølgende væsentligt forbedret ved den gennemførte aktieudvidelse i april 2018.

10.07.2018 Direktionen

Redegørelse om inspektion i Sparekassen Sjælland-Fyn A/S

Indledning

Finanstilsynet var i april - maj 2018 på inspektion i Sparekassen Sjælland-Fyn A/S. Inspektionen var en ordinær undersøgelse, hvor de væsentligste risikoområder blev gennemgået ud fra en risikobaseret vurdering, hvor der blev lagt størst vægt på de områder, der havde den største risiko.

Sammenfatning og risikovurdering

Sparekassens forretningsmodel er baseret på traditionelle bankforretninger til små og mellemstore virksomheder samt privatkunder på Fyn og Sjælland, inkl. hovedstadsområdet.

Sparekassens udlånsvækst er næsten dobbelt så høj som gennemsnittet for andre mellemstore pengeinstitutter (gruppe 2-institutter). Finanstilsynet gennemgik en mindre stikprøve af bevillinger til nye kunder, der viste, at sparekassens vækst i høj grad er baseret på kunder med visse svaghedstegn. Kun ca. hver tredje nye kunde har normal risiko.

I ca. halvdelen af de gennemgåede store udlån (udlån over 2 pct. af kapitalgrundlaget) indgår finansiering af ejendomsprojekter. Sparekassen afviger på projektf finansiering på væsentlige punkter fra kreditpolitikken, herunder tillader sparekassen, at projektet ikke er solgt på bevillingstidspunktet, en mindre egenfinansiering og større udlån end fastlagt i kreditpolitikken. Afvigelserne skyldes ikke en stram kreditpolitik, men at sparekassen udviser en betydelig risikovillighed.

Kreditpolitikken indeholder på flere områder generelle retningslinjer på et overordnet niveau uden at fastsætte klare grænser for kreditrisikoen. Sparekassen fik påbud om at tilrette sin kreditpolitik, så den mere præcist og målbart udtrykker bankens kreditrisikoprofil. Finanstilsynet bemærkede, at sparekassens forretningsmodel er forholdsvis kortfattet og unuanceret, og at kravet til detaljeringsgraden i politikkerne derfor er større.

På inspektionen gennemgik Finanstilsynet de 23 største udlån, 73 udlån udvalgt ud fra risikovurdering samt alle udlån til bestyrelse og direktion. De gennemgåede udlån udgjorde 25 pct. af den samlede udlånsmasse. Sparekassen arbejder fortsat med at reducere og afvikle en række større ejendomsudlån. Boniteten af de store udlån er som følge heraf svagere, end det ses i andre institutter.

Finanstilsynet vurderede, at sparekassens ejendomsskemaer var mangelfulde. Sparekassen fik et påbud om at revidere praksis og forretningsgange i forbindelse med belåning af fast ejendom.

Finanstilsynet konstaterede behov for yderligere nedskrivninger og værdireguleringer på i alt 56,5 mio. kr. i forhold til sparekassens nedskrivninger pr. 1. januar 2018. Sparekassen havde på undersøgelsestidspunktet selv identificeret ca. halvdelen af de yderligere nedskrivninger.

Sparekassens implementering af nye regnskabsstandarder (IFRS 9) har været udfordret af, at data på nogle områder var mangelfulde, og sparekassen har på den baggrund har været nødt til at foretage en række antagelser og ledelsesmæssige skøn ved anvendelsen af modeller for stadie 1- og 2-nedskrivninger. Finanstilsynet påpegede, at sparekassen skal være opmærksom på at tilrettelægge sine processer, så der kan indhentes korrekte og relevante data. Endvidere skal anvendelse af skøn begrundes og verificeres, f.eks. ved hjælp af stikprøver, og evt. usikkerhed skal indgå i opgørelsen af solvensbehovet.

Finanstilsynet konstaterede, at en væsentlig del af den risikoansvarliges fokus og risikostyringsfunktionens ressourcer anvendtes på udvikling, og at der ikke havde været tilstrækkelig fokus på nye, potentielle risici. Finanstilsynet bemærkede, at den risikoansvarliges dobbeltrolle med en høj grad af fokus på udviklingsopgaver kan betyde, at risikostyringsfunktionens kerneopgaver bliver påvirket heraf.

Sparekassen har en større beholdning af obligationer, hvortil der foruden renterisiko er knyttet en væsentlig kreditspændrisiko, som sparekassen ikke har fastsat rammer for styring af. Sparekassen fik påbud om at fastsætte en ramme til styring af kreditspændrisikoen og til at foretage en vurdering, der sikrer, at kreditspændrisikoen er dækket i opgørelsen af solvensbehovet.

På baggrund af undersøgelsen vurderede Finanstilsynet, at det af sparekassen opgjorte solvensbehov pr. 31. marts 2018 på 9,0 pct. ikke var tilstrækkeligt. Sparekassen har øget solvensbehovet til 9,7 pct., hvilket Finanstilsynet vurderer er dækkende.

Sparekassens egentlige kernekapital var pr. 31. december 2017 10,8 pct., hvilket var blandt de laveste niveauer for gruppe 1-3 institutter. Finanstilsynet konstaterede, at gennemførelsen af den igangsatte kapitalplan vil forbedre kapitalen og kapitalstrukturen. Finanstilsynet bemærkede dog også, at sparekassens nedskrivningsniveau 2008-2017 var langt højere end gennemsnittet, hvilket peger på en svagere kreditstyring.

Endvidere har sparekassen fortsat en høj risikoprofil med store ejendomsudlån, herunder projektf finansiering, høj vækst samt mange nye kunder med svaghestegn. Sparekassens ejendomseksponeering er dog nedbragt betydeligt siden 2010. Finanstilsynet finder, at sparekassen bør vurdere behovet for at øge sparekassens nuværende kapitalmålsætning på 17,0 pct. og konsolidere sig yderligere de kommende år.